Lietas arhīva Nr. KA04-0164-18/11
ECLI:LV:RAT:2018:0212.11096278715.2.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2018.gada 12.februārī

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija:
tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese Inese Laura Zemīte,
tiesnese Brigita Būmeistere,
tiesnesis Aivars Uminskis,
piedaloties prokurorei Marinai Puļkinai
izskatīja atklātā tiesas sēdē apelācijas kārtībā krimināllietu /pers. E/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā saistībā ar Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas prokuratūras prokurores L.Sakovičas apelācijas protestu par Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2017.gada 3.maija spriedumu.

Aprakstošā daļa

Ar Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2017.gada 3.maija spriedumu /pers. E/ atzīts par vainīgu Krimināllikuma 270.panta pirmajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā un sodīts ar piespiedu darbu uz divi simti stundām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu piespriestajam sodam daļēji pieskaitīts sods, kas noteikts ar 2017.gada 7.aprīļa Narkotiku nelikumīgas aprites noziegumu izmeklēšanas prokuratūras prokurora priekšrakstu par sodu, un galīgais sods /pers. E/ noteikts ? piespiedu darbs uz divi simti astoņdesmit stundām un probācijas uzraudzība uz vienu gadu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu soda termiņā ieskaitīta /pers. E/ aizturēšanas laiks no 2015.gada 9.decembra līdz 11.decembrim, rēķinot kā divdesmit četras piespiedu darba stundas.

Drošības līdzeklis – nodošana policijas uzraudzībā – atstāts negrozīts.

No pirmās instances tiesas sprieduma izriet, ka /pers. E/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 270.panta pirmajā daļā, tas ir, izdarīja pretošanos varas pārstāvim, ja tā izpilda tam uzliktos dienesta pienākumus, un piedalās noziedzīga nodarījuma pārtraukšanā, ja pretošanās izdarīta, piedraudot ar vardarbību.

2015.gada 9.decembrī ap pulksten 18.50 Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Patruļpolicijas bataljona 9.rotas kārtībnieki /pers. F/ un /pers. G/ (turpmāk tekstā arī policijas darbinieki), pildot savus dienesta pienākumus, saņēma uzdevumu no Valsts policijas Operatīvās vadības biroja „Sakta" izbraukt uz adresi /adrese A/, kur /pers. E/ nodarījis miesas bojājumus citai personai.

Ierodoties notikuma vietā /adrese/, policijas darbinieki /pers. F/ un /pers. G/, būdami varas pārstāvji, pildot dienesta pienākumus, ģērbušies Valsts policijas formas tērpā, nolūkā pārbaudīt saņemto informāciju, pieklauvēja pie dzīvokļa /adrese B/, durvīm, nosaucot dzīvoklī esošajam /pers. E/ savu amatu un izteica lūgumu atvērt durvis. /pers. E/ dzīvokļa durvis neatvēra, tādēļ policijas darbinieki pieklauvēja vēlreiz pie durvīm, nosauca savu amatu un izteica lūgumu atvērt durvis. /pers. E/, būdams alkohola ietekmē, apzinoties, ka viņa darbības ir pretlikumīgas, un tiek vērstas pret varas pārstāvjiem, kas pilda tām uzliktos dienesta pienākumus, caur aizslēgtajām dzīvokļa durvīm izkliedza rupjus necenzētus vārdus, pēc kā atvēra dzīvokļa durvis un, atrodoties dzīvoklī, pavērsa pret policijas darbiniekiem gāzes pistoli „Zoraki Mod.914", ar izskrūvētu konstruktīvi paredzētu stobra kanāla norobežotāju, kas dod papildus iespēju ar pistoli izdarīt šāvienus ar tai neparedzētu munīciju (rūpnieciski ražotām 9mm P.A. kalibra traumatisko šaujamieroču patronām un pašizgatavotām 5x22mm patronām), tādējādi paužot gatavību nekavējoties pielietot vardarbību. /pers. F/ un /pers.G/, ieraugot /pers. E/ rokās ieroci, aicināja nolikt ieroci un brīdināja, ka, ja ierocis netiks nolikts, tad pret viņu var tikt pielietots dienesta ierocis. Tā kā /pers. E/ uz aicinājumu nolikt ieroci nereaģēja, /pers. F/ izvilka no maksts savu dienesta ieroci, pavērsa to pret /pers. E/, un brīdināja viņu par ieroča pielietošanu, ja netiks pildītas policijas darbinieku likumīgās prasības. Pēc /pers.F/ brīdinājuma, /pers. E/ nolika pistoli malā, un negaidīti veica strauju kustību policijas darbinieku virzienā, kā rezultātā pret /pers. E/ tika pielietoti speciālie cīņas paņēmieni. Viņš tika noguldīts uz zemes un viņam tika uzlikti roku dzelži. Turpinot pretošanos varas pārstāvjiem, kuri mēģināja viņu aizturēt, /pers. E/ mēģināja atbrīvoties no roku dzelžiem, iespert policijas darbiniekiem ar kājām, lietoja necenzētus vārdus, kā arī draudēja policijas darbiniekiem ar fizisku izrēķināšanos, tādējādi izdarot pretošanos varas pārstāvjiem pildīt viņiem uzliktos dienesta pienākumus, piedraudot viņiem ar vardarbību.

Par pirmās instances tiesas spriedumu Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas prokuratūras prokurore Lita Sakoviča iesniedza apelācijas protestu, kurā lūdz atcelt Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2017.gada 3.maija spriedumu daļā par /pers. E/ notiesāšanu pēc Krimināllikuma 270.panta pirmās daļas, atzīt viņu par vainīgu Krimināllikuma 269.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodu noteikt, kā to bija lūdzis prokurors pirmās instances tiesā.

Protestā izteiktais lūgums pamatots ar šādiem apstākļiem.

Prokurores ieskatā tiesa nepamatoti kvalificējusi /pers. E/ darbības kā pretošanos varas pārstāvim atbilstoši Krimināllikuma 270.panta pirmajai daļai, pretēji valsts apsūdzības uzturētajai apsūdzībai pirmās instances tiesā pēc Krimināllikuma 269.panta pirmās daļas.

Prokurore konstatē, ka spriedumā nav norādīti no tiesā uzturētās apsūdzības atšķirīgi apstākļi, kas būtu pierādīti, bet vārds "uzbrukums" tiek aizstāts ar vārdu "pretošanās", nav atspēkoti valsts apsūdzētāja argumenti, kāpēc /pers. E/ darbības atbilst Krimināllikuma 269.panta pirmajā daļā paredzētajam noziedzīgajam nodarījumam.

Prokurore uzskata, ka no apsūdzētā liecībām par ieroča pavēršanu pret policijas darbiniekiem pēc durvju atvēršanas, kas savukārt apstiprinās ar liecinieku /pers. F/ un /pers. G/ liecībām par šiem apstākļiem, nepārprotami izriet Krimināllikuma 269.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma sastāvs.

Prokurores ieskatā /pers. E/ rīcība, nenoskaidrojot policijas darbinieku ierašanās iemeslu un mērķi un pavēršot ieroci pret policijas darbiniekiem pirms viņi izvirzījuši jebkādas prasības personai, demonstrē draudus – gatavību nekavējoties pielietot vardarbību, kuru policijas darbinieki uztvēra kā

reālu. Prokurore savu viedokli pamato ar Augstākās tiesas 2015.gada 8.oktobra lēmumā lietā SKK-351/2015 pausto atziņu, ka uzbrukums ir ne tikai vardarbība, bet arī draudi nekavējoties to pielietot. Turklāt, no eksperta atzinuma izriet, ka gāzes ierocis pēc ārējām pazīmēm pilnībā atbilst šaujamierocim, kas rada ticamu pamatu uztvert šāda ieroča pavēršanu pret personu kā reālu draudu iespējamību.

Tāpat prokurore uzskata, ka, kvalificējot /pers. E/ darbības kā uzbrukumu varas pārstāvim sakarā ar tā likumīgu dienesta darbību, sods viņam par izdarīto smago noziegumu atbildību pastiprinošos apstākļos nosakāms piespiedu darba veidā, bet tā apmēram jābūt lielākam, nekā to noteica pirmās instances tiesa par pretošanos varas pārstāvim.

Prokurore apelācijas instances tiesas sēdē uzturēja apelācijas protestu uz tajā norādītajiem apstākļiem un lūdza spriedumu atcelt daļā par /pers. E/ notiesāšanu pēc Krimināllikuma 270.panta pirmās daļas un daļā par galīgā soda noteikšanu, atzīt /pers. E/ par vainīgu Krimināllikuma 269.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt viņu ar piespiedu darbu uz 280 stundām. Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, daļēji saskaitot ar sodu 2017.gada 7.aprīļa prokurora priekšrakstā par sodu, galīgo sodu /pers. E/ noteikt – piespiedu darbu uz 360 stundām un probācijas uzraudzību uz vienu gadu. Pārējā daļā spriedumu atstāt negrozītu.

Apelācijas tiesas sēdē apsūdzētais /pers. E/ norādīja, ka pilnībā piekrīt pirmās instances tiesas spriedumam, viņam iepriekš ar kaimiņu bijis konflikts, kurš teicis, ka atgriezīsies, nav bijis nolūka uzbrukt policijas darbiniekiem.

Apelācijas tiesas sēdē apsūdzētā /pers. E/ aizstāvis Ainārs Leičenko izteica viedokli, ka prokurores apelācijas protests ir noraidāms, jo lietā ir pierādīts, ka /pers. E/ un kaimiņa starpā iepriekš notika konflikts, ko apstiprina kaimiņa liecība. Lietā nav pierādījumu, ka policijas darbinieki klauvēja pie durvīm, ka /pers. E/ dzirdēja un saprata, kas atrodas aiz durvīm. Tādējādi nav pierādījumu, ka /pers. E/ mērķis bija izdarīt uzbrukumu policijas darbiniekiem. Aizstāvja ieskatā, tikai pēc durvju atvēršanas /pers. E/ ieraudzīja policijas darbiniekus, tad veica aktīvas darbības, lai pretotos tiem, nenolika ieroci un izdarīja citas pirmās instances tiesas spriedumā norādītās darbības, kuras pirmās instances tiesa pareizi kvalificēja kā pretošanos varas pārstāvim atbilstoši Krimināllikuma 270.panta pirmajai daļai.

Motīvu daļa

Krimināllietu tiesas kolēģija, noklausījusies apsūdzētā /pers. E/ paskaidrojumus un prokurores un aizstāvja viedokļus, novērtējusi apelācijas protesta motīvus, uzskata, ka Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2017.gada 3.maija spriedums daļā par /pers. E/ atzīšanu par vainīgu Krimināllikuma 270.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, daļā par noteikto sodu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, kā arī daļā par galīgo sodu /pers. E/ saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu ir atceļams.

Tiesas kolēģija konstatē, ka pirmās instances tiesā krimināllieta par /pers. E/ apsūdzību pēc Krimināllikuma 269.panta pirmās daļas iztiesāta ar pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā.

No pirmās instances tiesas sēdes protokola izriet, ka tiesas sēdē pārbaudītie pierādījumi spriedumā ir norādīti, analizēti un vērtēti savstarpējā saistībā. Tomēr jāatzīst, ka liecinošo personu liecību izvērtējumā jūtamas pretrunas un nav saprotams, kurām liecībām – apsūdzētā vai liecinieku /pers. F/ un /pers. G/ liecībām – tiesa tic. Tāpat pirmās instances tiesa, neņemot vērā judikatūru, kļūdaini uzskatījusi, ka pistoles pavēršana pret policijas darbiniekiem pēc ārdurvju atvēršanas ir pretošanās varas pārstāvjiem, piedraudot ar vardarbību, tādējādi nepamatoti kvalificējusi /pers. E/ darbības pēc Krimināllikuma 270.panta pirmās daļas.

Šādos apstākļos minēto pirmās instances tiesas spriedumu daļā par /pers. E/ notiesāšanu par Krimināllikuma 270.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu nevar atzīt par tiesisku, pamatotu un atbilstošu Kriminālprocesa likuma 511. un 512.pantam.

Pēc pierādījumu izvērtējuma apelācijas instances tiesa atzīst, ka to kopums apstiprina apsūdzētā /pers. E/ vainu prokurores uzturētajā apsūdzībā par Krimināllikuma 269.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu, tādēļ prokurores apelācijas protests ir apmierināms un šajā kriminālprocesā taisāms jauns notiesājošs spriedums.

Krimināllietu tiesas kolēģija atbilstoši Kriminālprocesa likuma 564.panta piektajai daļai sniedz jaunu noziedzīgā nodarījuma aprakstu un konstatē, ka apsūdzētais /pers. E/ izdarīja uzbrukumu varas pārstāvim sakarā ar tā likumisku dienesta darbību.

2015.gada 9.decembrī ap pulksten 18.50, Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Patruļpolicijas bataljona 9.rotas kārtībnieki /pers. F/ un /pers. G/ (turpmāk tekstā arī policijas darbinieki), pildot savus dienesta pienākumus, saņēma uzdevumu no Valsts policijas Operatīvās vadības biroja „Sakta" izbraukt uz adresi /adrese A/, kur /pers. E/ nodarījis miesas bojājumus citai personai.

Ierodoties notikuma vietā /adrese/, policijas darbinieki /pers. F/ un /pers. G/, būdami varas pārstāvji, pildot dienesta pienākumus, ģērbušies Valsts policijas formas tērpā, nolūkā pārbaudīt saņemto informāciju, pieklauvēja pie dzīvokļa /adrese B/, durvīm, nosaucot dzīvoklī esošajam /pers. E/ savu amatu un izteica lūgumu atvērt durvis. /pers. E/ dzīvokļa durvis neatvēra, tādēļ policijas darbinieki pieklauvēja vēlreiz pie durvīm, nosauca savu amatu un izteica lūgumu atvērt durvis. /pers. E/, būdams alkohola ietekmē, apzinoties, ka viņa darbības ir pretlikumīgas, un tiek vērstas pret varas pārstāvjiem, kas pilda tām uzliktos dienesta pienākumus, caur aizslēgtajām dzīvokļa durvīm izkliedza rupjus necenzētus vārdus. Tad /pers. E/ atvēra dzīvokļa durvis un, atrodoties dzīvoklī, pavērsa pret policijas darbiniekiem gāzes pistoli „Zoraki Mod.914", kurai bija izskrūvēts konstruktīvi paredzētais stobra kanāla norobežotājs, kas dod papildus iespēju ar pistoli izdarīt šāvienus ar tai neparedzētu munīciju (rūpnieciski ražotām 9mm P.A. kalibra traumatisko šaujamieroču patronām un pašizgatavotām 5x22mm patronām), tādējādi paužot gatavību nekavējoties pielietot vardarbību.

Ar savām darbībām /pers. E/ izdarīja Krimināllikuma 269.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Izvērtējot lietā iegūtos un tiesas sēdē pārbaudītos pierādījumus, kas atspoguļoti pirmās instances tiesas sēdes protokolā un lēmumā par lietas nodošanu tiesai, ir konstatējams, ka /pers. E/ apsūdzībā norādītajās darbībās ir visas nepieciešamās un obligātās Krimināllikuma 269.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma sastāva pazīmes.

No liecinieku /pers. F/ un /pers. G/ liecībās sniegtajām ziņām visa kriminālprocesa laikā (1.sēj., l.l.188-189., 85-86., 2., 198-199., 87-88., 117-118) izriet, ka 2015.gada 9.decembrī, pildot policijas darbinieku dienesta pienākumus pilnā formas tērpā, ieradušies pēc izsaukuma uz /adrese/ kurā pēc saņemtās informācijas notiek iespējams vardarbības draudi ģimenē. Pie 53.dzīvokļa durvīm, kurām ir bijusi "actiņa", pieklauvējuši, nosaukuši savu amatu un lūguši atvērt durvis. Tikai pēc atkārtotas klauvēšanas un stādīšanās priekšā, durvis atvērtas. Durvīm atveroties, liecinieki ieraudzījuši /pers. E/, kuram labajā rokā bijis ierocim līdzīgs priekšmets, kuru /pers. E/ tieši pavērsis pret lieciniekiem. Tāpat no liecinieku liecībām izriet ziņas, ka liecinieki aicināja /pers. E/ nolikt ieroci un brīdināja, ka var tikt pielietots dienesta ierocis, ja neizpildīs policijas darbinieku likumīgās prasības. No liecinieku liecībām tāpat izriet ziņas, ka /pers. E/ pēc brīdinājuma un /pers. F/ dienesta ieroča pavēršanas pret viņu nolika pistoli malā. No liecinieku liecībām tāpat izriet ziņas par kāpņu telpā satikto vīrieti – liecinieku šajā kriminālprocesā /pers. K/, kurš lūdzis nomierināt kaimiņu no 53.dzīvokļa, par /pers. E/ aizturēšanas apstākļiem dzīvoklī, pielietojot fizisku spēku, par /pers. E/ pistoles apskati pēc viņa aizturēšanas.

No liecinieces /pers. L/ sniegtajām liecībām (1.sēj.l.l.189-190, 16-17., 125) izriet, ka, atgriežoties mājās 2015.gada 9.decembrī ap plkst.18.30 un ejot gar dzīvokli Nr.53, /adrese/, tajā dzirdējusi kaimiņienes Valentīnas palīgā saucienus, troksni un stiklu šķindoņu. Tāpat no liecinieces liecinātā izriet ziņas, ka Valentīnu piekāvis mazdēls Volodja (apsūdzētais /pers. E/). Lieciniece kopā ar kaimiņieni /pers. M/ iegājušas dzīvoklī Nr.53, redzējušas tur nekārtību, sasistu traukus un spoguli un aizvedušas Valentīnu uz kaimiņu dzīvokli, tad /pers. L/ izsaukusi policiju. No liecinieces liecības izriet ziņas, ka dzirdējusi kliedzienu kāpņu telpā "Nomet pistoli!".

No liecinieces /pers. M/ liecībām kriminālprocesa laikā (1.sēj.l.l.190-192., 13-15., 126) izriet analoģiskas ziņas liecinieces /pers. L/ liecinātajam

šajā krimināļprocesā par apstākļiem 2015.gada 9.decembra vakarā ap 18.00. Papildus lieciniece /pers. M/ norādījusi, ka redzējusi kaimiņu Andreju, šajā krimināļprocesā liecinieku /pers.K/, kurš gājis uz 53.dzīvokli, dzirdējusi, ka /pers.K/strīdējies ar /pers. E/, solījis atgriezties, ja nepārtrauks trokšņot. Aizejot /pers.K/kāpnēs saticis izsauktos policijas darbiniekus. Lieciniece ir norādījusi, ka dzirdējusi, kā policija lūdz atvērt durvis, /pers. E/ atbildējis necenzētiem vārdiem. No liecinieces liecinātā izriet, ka mājā bija ļoti laba dzirdamība, jo dzirdējusi, ko kaimiņš saka, ko teikusi ātrās medicīniskās palīdzības darbinieki, tāpat dzirdējusi /pers. E/ lūgumu viņu atlaist, kad policijas darbinieki viņu aizturējuši, taču policijas darbinieki /pers. E/ aizveduši.

No liecinieka /pers.K/(iepriekš /pers. P/) liecībām pirmās instances tiesā (1.sēj.l.l.199-200) izriet, ka dzirdējis strīdamies kaimiņu /pers. E/ ar savu vecmāmiņu, un, uztraucoties ar kaimiņa vecmammu, klauvējis pie /pers. E/ durvīm. /pers. E/ atvēris durvis, notikusi vārdu pārmaiņa, /pers. E/ rupji atbildējis. Ejot prom, liecinieks solījis atgriezties, ja /pers. E/ nepārtrauks savas darbības. Kāpņu telpā liecinieks /pers.K/saticis policijas darbiniekus, kuriem lūdzis nomierināt /pers. E/. Dzirdējis, ka policijas darbinieki klauvē pie durvīm un teikuši: "Atveriet, policija!". Savukārt, atrodoties laukā, pa kāpņu telpas logu redzējis, ka /pers. E/ aizturēts un atrodas kāpņu telpas otrajā stāvā. Atgriežoties mājās, redzējis, ka policijas darbinieki raksta protokolu un kastītē stāvējis gāzes ierocis.

No liecinieces /pers. R/ liecībām pirmās instances tiesā (2.sēj.l.l.33) izriet, ka /pers.K/gājis pie kaimiņa, kurš savā dzīvoklī bļaustījies, atnākot stāstījis, ka kaimiņš pavērsis pret viņu ieroci. Devusies laukā no mājas, kur pa kāpņu telpas logu redzējusi, ka policijas darbinieki ir pie kaimiņa /pers. S/ dzīvokļa durvīm.

No liecinieces /pers. T/ sniegtajām ziņām liecībās pirmās instances tiesā (2.sēj.l.l.12) izriet, ka pirmstiesas krimināļprocesā pratinājusi lieciniekus /pers. F/ un /pers. G/, kuri atradās vienā telpā, taču abas personas tika pratinātas atsevišķi. Katra liecinieka liecināto pierakstījusi no viņu vārdiem.

No apsūdzētā /pers. E/ 2015.gada 11.decembrī pirmstiesas krimināļprocesā sniegtās liecības, kas saskaņā ar Krimināļprocesa likuma 503.panta ceturto daļu nolasīta pirmās instances tiesas sēdē, izriet, ka 2015.gada 9.decembrī bija lietojis alkoholiskos dzērienus, atgriezies mājās /adrese/, kur dzīvoja kopā ar savu vecmāmiņu /pers. U/. Ar vecmāmiņu sācies strīds, slikti atceras notikušo. /pers. E/ atceras, ka klieguši viens uz otru, noliedz, ka būtu sitis vecmāmiņai, lauzis mēbeles, policiju nav saukuši. Strīda laikā pie durvīm klauvēja. Pieejot pie tām, prasījis, kas tur ir, viņam atbildēts, ka ieradusies policija, taču durvis nav atvēris, jo nav saucis policiju, aizgājis uz savu istabu. Atceras, ka kādā brīdī jau dzīvoklī bijuši policijas darbinieki policijas formās, sarunājušies, tad sajutis apdraudējumu savai dzīvībai, jo nesaprata viņa aizturēšanas iemeslu, izdevīgā brīdī paņēmis no skapja, kas atrodas pie viņa istabas durvīm, savu gāzes ieroci un pavērsis to pret policijas darbiniekiem un teicis, lai nenāk klāt. To darījis, jo baidījies par savu dzīvību. Paskaidrojis, ka viņam ir ieroča glabāšanas atļauja, tas ir iegādāts un reģistrēts oficiāli. /pers. E/ vēl atcerējās, ka policijas darbinieki ieroci viņam atņēmuši, izturējušies pret viņu agresīvi, uzlikuši roku dzelžus un izveduši laukā, tur zaudējis samaņu, atmodies policijas iecirknī. /pers. E/ noliedz, ka būtu pretojies policijas darbinieku darbībām. Savās liecībās /pers. E/ sniedz arī ziņas par to, cik bieži lietojis alkoholu, smēķējis marihuānu, kā arī paskaidrojis par viņa dzīves vietā izņemtajos polimēra maisiņos esošās vielas saturu – marihuānu, kuru iegādājies personīgai lietošanai (1.sēj.l.l.36-37).

No 2015.gada 9.decembra telefonogrammas redzams, ka 2015.gada 9.decembrī uz P.Stradiņa pilsētas slimnīcu nogādāta /pers. U/, diagnoze galvas smadzeņu satricinājums un 5.ribas lūzums (1.sēj.l.l.3).

No 2015.gada 9.decembra /adrese/ apskates protokola un tam pievienotās shēmas izriet ziņas, ka divistabu dzīvoklis atrodas mājas otrajā stāvā pa vidu, dzīvoklī ir izmētātas mantas drēbes, priekštelpā uz grīdas arī izmētātas mantas un saplīsuši stikli, kā arī istabā Nr.2 atrasti un izņemti kopā seši polimēra maisiņi ar zaļganbrūnas krāsas augu maisījumu (1.sēj.l.l.5- 7).

No 2015.gada 9.decembra mājas /adrese/ kāpņutelpas starp otro un trešo stāvu gaiteņa apskates protokola un tam pievienotās shēmas izriet ziņas, ka otrajā stāvā atrodas trīs dzīvokļi Nr.52, 53, 54. Pie dzīvokļa Nr.53 un Nr.54 uz grīdas ir brūnas krāsas traipi. Starp otro un trešo stāvu uz loga palodzes atrodas pistole un 7 patronām līdzīgi priekšmeti (1.sēj.l.l.8-9).

No 2015.gada 9.decembra eksperta darba protokola redzams, ka notikuma vietā /adrese/, otrais stāvā piecstāvu mājā izņemti objekti: gāzes pistole un 7 gāzes patronas, kas nosūtītas ballistiskās ekspertīzes veikšanai, COPAN ar asins nomazgājumu no ieejas durvīm, COPAN ar asins nomazgājumu no grīdas pie durvīm, polimēra materiāla maisiņš ar zaļganbrūnas krāsas augu maisījumu ar pieciem maisiņiem, ieroču maksts (1.sēj.l.l.10-11).

No eksperta atzinuma redzams, ka izpētei iesniegtā rūpnieciski ražotā 9mm P.A. kalibra pusautomātiskas darbības gāzes - signālpistole „ZORAKI Mod.914" Nr.0913-357342 ir gāzes ierocis un nav šaujamierocis. Pistolei ir izskrūvēts konstruktīvi paredzēts stobra kanāla norobežotājs. Izskrūvētais stobra kanāla norobežotājs dod papildus iespēju ar pistoli izdarīt šāvienus ar tai neparedzētu munīciju (rūpnieciski ražotām 9mm P.A. kalibra traumatisko šaujamieroču patronām un pašizgatavotām 5x22mm patronām (patronas nosacītajā apzīmējumā ietverts šāviņa diametrs un čaulas garums). Izpētei iesniegtā stāvoklī (ar izskrūvētu stobra kanāla norobežotāju), pistole ir derīga atsevišķu šāvienu izdarīšanai ar standarta 9mm P.A. kalibra patronām (gāzes ieroču munīciju). Izpētei iesniegtās 7 gab. rūpnieciski ražotās 9mm P.A. kalibra patronas (6gab. PV vielas patronas un 1gab. šāviena imitācijas patrona), ir gāzes ieroču munīcija un nav šaujamieroču munīcija (1.sēj.l.l.121-124).

No 2016.gada 16.marta CD audioieraksta apskates protokola izriet, ka saņemts zvans policijā un saruna notiek starp divām sievietēm krievu valodā. No sarunas izriet, ka kāda sieviete, kura sevi nosauc sevi par kaimiņieni no ceturtā stāva Ļubovu, ziņo par mazdēla vardarbību pret savu vecmāmiņu /adrese/, savukārt otra sieviete sarunā norāda, lai gaida policijas darbiniekus (1.sēj.l.l.127).

No Valsts policijā, dežūrmaiņas laikā no 2015.gada 9.decembra pl.9.00 līdz 2015.gada 10.decembrim pl.9.00, saņemtās informācijas reģistrācijas grāmatas kopijas izriet, ka ierakstā Nr.19 pl.18.42 no Ļubovas dz.60 saņemta informācija par agresīvu mazdēlu /adrese/, izsaukta ātrās medicīniskās palīdzības brigāde, kura personu nogādājusi slimnīcā (1.sēj.l.l.114-115).

No Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Patruļpolicijas bataljona 9.rotas (turpmāk – policijas) norīkojuma 2015.gada 9.decembrī no plkst.9.00-23.00 redzams, ka /pers. G/ un /pers. F/ maršruts ir pa Kurzemes rajonu (1.sēj.l.l.166-177).

No policijas amata aprakstiem redzams, ka /pers. G/ un /pers. F/ ir policijas kārtībnieki ar aprakstā norādītajiem amata pienākumiem, tiesībām un atbildību (1.sēj.l.l.168-173).

No 2015.gada 9.decembra aizturēšanas protokola redzams, ka aizturētais /pers. E/ pārsteigts tieši noziedzīga nodarījuma izdarīšanas brīdī (1.sēj.l.l. 18).

No izdrukām un medicīniskās pārbaudes protokola Nr.1236 redzams, ka /pers. E/ 2015.gada 9.decembrī pulksten 21.46 un pulksten 21.29 konstatēta alkohola koncentrācija izelpā, atbilstoši mērījumiem 1,40‰ un 1,25‰ (1.sēj.21-22).

No medicīniskās pārbaudes protokola Nr.6267 izriet, ka 2015.gada 10.decembrī plkst.2.02 /pers. E/, izņemot alkohola ietekmi, nav konstatēta narkotisko un psihotropo vielu ietekme (1.sēj.l.l.98-99).

Izvērtējot pierādījumus lietā, tiesas kolēģija atzīst, ka pilnībā apstiprinās apsūdzībā norādītie apstākļi un /pers. E/ vaina viņam celtajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 269.panta pirmās daļas ir pilnībā pierādīta.

Tiesas kolēģija atzīst, ka pierādīts ir apsūdzībā norādītais fakts, ka policijas darbinieki /pers. F/ un /pers. G/, likumiskas dienesta darbības ietvaros, ieradušies /adrese/, kur /pers. E/ nodarījis miesas bojājumus citai personai, jo varas pārstāvji saņēma uzdevumu no Valsts policijas Operatīvās vadības biroja „Sakta" izbraukt uz minēto adresi un pārbaudīt informāciju par tur notiekošo.

Tas apstiprinās ar ziņām 2016.gada 16.marta CD audioieraksta apskates protokolā, ka policijā saņemts zvans no kaimiņienes Ļubovas par

agresīvo mazdēlu /adrese/, kas fiksēts Valsts policijā saņemtās informācijas reģistrācijas grāmatā ar ierakstu Nr.19.

Minētās ziņas savukārt apstiprinās ar liecinieces /pers. L/ liecību pirmās instances tiesā, ka izsaukusi policiju saistībā ar kaimiņienes Valentīnas stāvokli pēc strīda ar mazdēlu /pers. E/. Tas apstiprinās arī ar liecinieces /pers. M/ sniegtajām liecībām par minēto faktu un par nekārtību, saplēstajiem un izmētātajiem priekšmetiem dzīvoklī Nr.53, ko redzējušas abas ar kaimiņieni /pers. L/, kad bija tajā iegājušas.

Arī no dzīvokļa apskates protokola izriet tas, ka 2015.gada 9.decembrī /adrese/ bija izmētātas mantas un saplēsti stikli.

Par troksni un klaigāšanu dzīvoklī Nr.53 pirmās instances tiesā apsūdzībā norādītajā datumā liecinājuši arī liecinieki /pers.K/un /pers R/.

No liecinieku /pers. F/ un /pers. G/ liecībām izriet, ka viņi bija tie policijas darbinieki, kuri, pildot dienesta pienākumus policijā, saņēmuši norīkojumu un, policijas formās tērpti, ieradušies apsūdzībā norādītajā adresē, lai pārbaudītu saņemto informāciju par iespējamiem vardarbības draudiem ģimenē.

Fakts, ka /pers. U/ 2015.gada 9.decembrī nogādāta P.Stradiņa pilsētas slimnīcā ar diagnozi: galvas smadzeņu satricinājums un 5.ribas lūzums, apstiprinās ar policijas telefonogrammā minētajām ziņām. Savukārt /pers. U/ ir /pers. E/ vecmāmiņa, par kuru liecinājušas liecinieces /pers. L/ un /pers. M/, arī apsūdzētais /pers. E/ savās liecībās.

Tādējādi tiesas kolēģija gūst apstiprinājumu, ka policijas darbinieku izsaukumam uz /adrese/, bija pamats – vardarbība ģimenē – un policijas darbinieku /pers. F/ un /pers. G/ ierašanās minētajā adresē ietilpa viņu dienesta pienākumos, atbilstoši policijas norīkojumam.

Faktu, ka /pers. F/ un /pers. G/ ir policijas kārtībnieki, apstiprina ziņas viņu sniegtajās liecībās un amata aprakstos.

Tas, ka /pers. F/ un /pers. G/, ierodoties /adrese/, bija tērpušies policijas darbinieku formās, apstiprinās ar abu liecinieku – /pers. F/ un /pers. G/ liecināto par šo faktu. To apstiprināja arī liecinieki /pers.K/un /pers.R/savās liecībās, ka kāpņu telpā /pers.K/saticis policijas darbiniekus. Arī apsūdzētais /pers. E/ sniegtajā liecībā apstiprina, ka policijas darbinieki, kas ienākuši viņa dzīvoklī, bija policijas darbinieku formā.

No liecinieku /pers. F/ un /pers. G/ liecībām izriet, ka pie dzīvokļa Nr.53, /adrese/ durvīm klauvējuši, nosaukuši savu amatu un lūguši atvērt durvis. Tikai pēc atkārtotas klauvēšanas tās atvēris /pers. E/, kurš labajā rokā turējis pret policijas darbiniekiem pavērstu pistolei līdzīgu priekšmetu, kuru pēc pirmā aicinājuma nenolika. Ieroci /pers. E/ nolicis tikai pēc tam, kad /pers. F/ izvilcis savu dienesta ieroci, pavērsis pret /pers. E/ ar atkārtotu aicinājumu to nolikt.

Fakts, ka policijas darbinieki klauvējuši pie /pers. E/ dzīvokļa durvīm un lūguši kā policijas darbinieki tās atvērt, apstiprinās ar ziņām arī liecinieka /pers.K/liecībā pirmās instances tiesā, jo dzirdējis klauvējienus un tekstu – atveriet, policija. Tāpat lieciniece /pers. M/ savās liecībās ir norādījusi, ka dzirdamība mājās esot ļoti laba, turklāt dzirdējusi, kā policija lūdz atvērt durvis, bet /pers. E/ atbildējis ar necenzētiem vārdiem.

Faktu, ka /pers. E/ ir dzirdējis policijas darbinieku klauvējienus pie savām dzīvokļa durvīm un lūgumu atvērt policijai durvis, apstiprina arī apsūdzētais savās pirmstiesas kriminālprocesā sniegtajās liecībās, no kurām izriet, ka durvis nav atvēris policijas darbiniekiem, jo tos nebija izsaucis.

Neskatoties uz to, ka no liecinieka /pers.K/liecībām izriet ziņas, ka liecinieks sarunā ar /pers. E/ pirms policijas darbinieku ierašanās solījis /pers. E/ pēc laika atgriezties, ko dzirdējusi arī lieciniece /pers. M/, tiesas kolēģija uzskata, ka nav pamata ticēt apsūdzētā versijai, ka viņš nav zinājis par policijas darbinieku esamību aiz durvīm, jo domājis, ka atgriezies kaimiņš /pers.K/. Šāds apsūdzētā apgalvojums ir pretrunā ar viņa pirmstiesas kriminālprocesā sniegtajām liecībām par to, ka nav atvēris durvis policijas darbiniekiem, jo nebija tos izsaucis. Tas ir pretrunā arī ar liecinieces /pers. M/ un /pers.K/liecībās norādīto, ka dzirdējuši policijas darbinieku klauvējienus pie /pers. E/ dzīvokļa durvīm un lūgumu atvērt durvis policijai, /pers. E/ necenzēto atbildi. Tādējādi tiesas kolēģija atzīst par pierādītu šajā kriminālprocesā, ka /pers. E/ zināja par policijas darbinieku esamību aiz durvīm, kuras viņš atvēra.

Tas, ka apsūdzētais, jau atverot durvis, labajā rokā turējis pistolei līdzīgu priekšmetu, apstiprinās ar liecinieku /pers. F/ un /pers. G/ liecībās sniegtajām ziņām par šo faktu. To netieši apstiprina arī lieciniece /pers. L/, kura dzirdējusi policijas darbinieku teikto kāpņu telpā, lai /pers. E/ nomet pistoli.

Lietā apsūdzētais neapstrīd, ka viņa rīcībā bija gāzes ierocis.

Tas apstiprinās ar ziņām liecinieka /pers. F/ liecībās par ierocim līdzīgā priekšmeta apskati pēc /pers. E/ aizturēšanas, ar ziņām no 2015.gada 9.decembra kāpņu telpas apskates protokola un ekspertu darba protokola, kur norādīts, ka notikuma vietā izņemta gāzes pistole un septiņas gāzes patronas, kas nosūtītas ballistiskai ekspertīzei. Šos priekšmetus redzējis arī liecinieks /pers.K/, atgriežoties mājās, laikā, kad /pers. E/ jau bija aizturēts. Savukārt ar eksperta atzinumā esošajām ziņām apstiprinās, ka /pers. E/ pistolei līdzīgais priekšmets ir gāzes ierocis un nav šaujamierocis, kuram ir izskrūvēts stobra kanāla norobežotājs, kas dod papildus iespēju izdarīt šāvienus ar pistoli ar tai neparedzētu munīciju – rūpnieciski ražotām 9mm P.A. kalibra traumatisko šaujamieroču patronām un pašizgatavotām 5x22mm patronām.

Izvērtējot liecinieku /pers. F/ un /pers. G/ liecības kopumā, tiesas kolēģija atzīst, ka nav pamata neticēt viņu liecībās sniegtajām ziņām, tostarp, arī par to, ka, atverot durvis, /pers. E/ turējis labajā rokā pistolei līdzīgu priekšmetu, pavērstu pret policijas darbiniekiem. Liecinieku liecības apstiprinās ar citiem pierādījumiem lietā gan par /pers. E/ informēšanu, ka aiz durvīm atrodas policijas darbinieki, kuri prasa atvērt durvis, gan par to, ka /pers. E/ sākotnēji durvis nav atvēris, gan par to, ka policijas darbinieki prasību nolikt ieroci izteikuši, atrodoties kāpņu telpā. Turklāt nav konstatējama viņu ieinteresētība lietas iznākumā, liecinieki snieguši konsekventas un savstarpēji saskanīgas liecības par minētajiem faktiem.

Tāpat, izvērtējot aizstāves norādi pirmās instances tiesā, ka liecinieku – policijas darbinieku liecības iegūtas pretlikumīgi, jo liecinieki pratināti vienlaicīgi un liecības ir identiskas, tiesas kolēģija to noraida kā nepamatotu.

No liecinieces /pers. T/ sniegtajām ziņām pirmās instances tiesā izriet, ka policijas darbinieku liecības ir pierakstījusi no viņu vārdiem, liecinieki pratināti individuāli, lai gan abi atradušies vienā telpā.

Tiesas kolēģija nekonstatē procesuālus pārkāpumus liecinieku liecību iegūšanā un atzīst, ka tās ir pieļaujams pierādījums šajā kriminālprocesā. Liecinieku /pers. F/ un /pers. G/ liecības izvērtētas saistībā ar citiem pierādījumiem un ir konstatējams, ka viņu liecībās paustās ziņas apstiprinās ar šajā spriedumā analizētajiem pierādījumiem. Turklāt abi liecinieki arī pirmās instances tiesā snieguši liecības par apsūdzībā minētajiem faktiem, kas nav pretrunā ar viņu iepriekš sniegtajām liecībām, kuras apstiprināja tiesas sēdē, kā tas izriet no pirmās instances tiesas sēdes protokola.

Tiesas kolēģija, izvērtējot apsūdzētā /pers. E/ pirmstiesas kriminālprocesā sniegto liecību, atzīst, ka tajā norādītas ziņas nav patiesas. Šādu secinājumu apelācijas instances tiesa izdara, jo liecībās norādītie apstākļi par notikušo viņa dzīvoklī 2015.gada 9.decembrī neapstiprinās ar citiem šajā spriedumā analizētajiem pierādījumiem.

No šajā spriedumā analizētajiem pierādījumiem izriet, ka /pers. E/ bija tas, kurš atvēris durvis policijas darbiniekiem, pretēji viņa liecībā norādītajam, ka nezina, kas atvēris durvis, bet pats tajā laikā atradies savā istabā. Tāpat konstatēts, ka policijas darbinieki, pieprasot nolikt ieroci, atradušies kāpņu telpā, pretēji apsūdzētā pagalvojumam, ka policijas darbinieki atradušies dzīvoklī, kad sajutis apdraudējumu savai dzīvībai. Tāpat ir pierādīts, ka kaimiņiene /pers. L/ aizvedusi /pers. U/ prom no 53.dzīvokļa un tikai tad izsaukusi policiju, pretēji apsūdzētā apgalvojumam, ka visu laiku atradies dzīvoklī kopā ar vecmāmiņu. Turklāt apsūdzētais, kā to pats norādījis pirmstiesas kriminālprocesa laikā sniegtajās liecībās, daudzus apstākļus atceras neskaidri, jo bijis alkohola ietekmē, kas savukārt apstiprinās ar ziņām izdrukās par /pers. E/ alkohola koncentrāciju izelpā apsūdzībā norādītajā datumā plkst.21.29 un 21.46.

Ņemot vērā pierādījumu izvērtējumu šajā spriedumā, tiesas kolēģija atzīst, ka tie ir pietiekami, lai ārpus saprātīgām šaubām konstatētu, ka /pers. E/

2015.gada 9.decembrī izdarīja uzbrukumu varas pārstāvjiem sakarā ar viņu likumisku dienesta darbību.

Izvērtējot /pers. E/ darbību juridisko kvalifikāciju, tiesas kolēģija uzskata, ka ieroča pavēršana pret policijas darbiniekiem pēc durvju atvēršanas nepārprotami ir Krimināllikuma 269.panta pirmajā daļā paredzētais noziedzīgais nodarījums, jo tādējādi apsūdzētais demonstrēja draudus – nekavējoties pielietot vardarbību, kuru policijas darbinieki uztvēra kā reālu. Atziņa, ka uzbrukums ir ne tikai vardarbība, bet arī draudi nekavējoties to pielietot, izriet no Augstākās tiesas 2015.gada 8.oktobra lēmuma lietā SKK-351/2015.

Tāpat tiesas kolēģija uzskata, ka prokurores norādītais pārējais faktisko apstākļu izklāsts uzturētajā apsūdzībā par /pers. E/ darbībām laikā, kad policijas darbinieki centās aizturēt apsūdzēto, kas vienlaikus apstiprinās ar lietā esošiem pierādījumiem, neietekmē /pers. E/ noziedzīgā nodarījuma kvalifikāciju pēc uzturētās apsūdzības par Krimināllikuma 269.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu, tādēļ noziedzīga nodarījuma aprakstā tās nav iekļaujamas un tās nav attiecināmas uz Krimināllikuma 269.panta pirmās daļas sastāvu. Tiesas kolēģijas ieskatā tajās ir saskatāmas cita Krimināllikuma Sevišķajā daļā paredzēta noziedzīga nodarījuma sastāva pazīmes, par kurām valsts apsūdzība /pers. E/ nav izvirzīta un tiesā nav uzturēta.

Lemjot par /pers. E/ nosakāmo soda veidu un mēru, tiesas kolēģija ņem vērā Krimināllikuma 35.panta un 46.panta nosacījumus, visus lietā noskaidrotos noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas apstākļus, soda mērķi, izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, kaitīgumu, apsūdzētā personību, viņa atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus.

Vērtējot nosakāmo sodu veidu apsūdzētajam, tiesas kolēģija ņem vērā, ka saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta ceturto daļu /pers. E/ izdarītais noziedzīgais nodarījums, kas paredzēts Krimināllikuma 269.panta pirmajā daļā, ir smags noziegums.

/pers. E/ nelikumīgās darbības, uzbrūkot varas pārstāvim saistībā ar tā likumisku dienesta darbību, atzīstamas par bīstamu un vērstu pret valstī noteikto pārvaldības kārtību.

Izvērtējot apsūdzētā personību, noskaidrots, ka /pers. E/ ir ieguvis pamatizglītību, neprecējies, strādā neoficiāli celtniecībā (1.sēj.l.l.137-138), ir strādājis oficiāli SIA "Mobinex" par būvstrādnieku (2.sēj.l.l.7-9), uz noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas brīdi ? nesodīts, jo sodāmības dzēstas (1.sēj.l.l.133-134), ir bijis saukts pie administratīvās atbildības (1.sēj.l.l.43-44).

Tāpat tiesas kolēģija ņem vērā Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta un Krimināllietu tiesu palātas 2008.gada 25.aprīļa konferencē „Sodu piemērošanas politika" izteiktās rekomendācijas par apsūdzētajiem nosakāmā soda veida un mēra izvēli, kas maksimāli sekmētu krimināLsoda mērķu sasniegšanu.

Ņemot vērā minēto, tiesas kolēģija atzīst, ka /pers. E/ sods nosakāms Krimināllikuma 269.panta pirmās daļas sankcijas ietvaros piespiedu darbu veidā, jo šāds soda veids būtu samērīgs ar noziedzīgā nodarījuma radīto kaitējumu un apsūdzētā personību.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.pantu /pers. E/ atbildību mīkstinošus apstākļus tiesas kolēģija nekonstatē.

Tiesas kolēģija saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta 12.punktu par apsūdzētā /pers. E/ atbildību pastiprinošu apstākli atzīst, ka viņa izdarītais noziedzīgais nodarījums izdarīts alkohola ietekmē.

Lemjot par nosakāmā piespiedu darba apmēru, tiesas kolēģija ņem vērā /pers. E/ personību raksturojošās ziņas, ka juridiski skaitās nesodīta persona, vienlaikus ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma smagumu un raksturu, to, ka /pers. E/ uzbrukums vērsts pret varas pārstāvi un tas saistīts ar vardarbības draudiem, pielietojot gāzes ieroci. Tāpat tiek ņemts vērā, ka /pers. E/ noziedzīgo nodarījumu izdarījis, pastāvot atbildību pastiprinošam apstāklim un neesot nevienam apstāklim, kas mīkstinātu viņa atbildību.

Tādējādi tiesas kolēģija atzīst, ka apsūdzētajam par izdarīto smago noziegumu piespiedu darbs nosakāms Krimināllikuma 40.panta pirmās daļas maksimālajā apmērā, tas ir uz 280 stundām.

No lietas materiāliem izriet, ka /pers. E/ ar Narkotiku nelikumīgas aprites noziegumu izmeklēšanas prokuratūras prokurores 2017.gada 7.aprīļa priekšrakstu par sodu atzīts par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 253.panta pirmajā daļā, un sodīts ar piespiedu darbu uz 110 stundām, ar probācijas uzraudzību uz vienu gadu, un priekšraksts par sodu stājies spēkā 2017.gada 7.aprīlī (2.sēj.l.l.41-42).

Noziedzīgos nodarījumus šajā kriminālprocesā /pers. E/ izdarījis 2015.gada 9.decembrī, tas ir, pirms iepriekšējā Narkotiku nelikumīgas aprites noziegumu izmeklēšanas prokuratūras prokurores 2017.gada 7.aprīļa priekšraksta par sodu. Pie šādiem apstākļiem, kad apsūdzētajam ir noteikti vairāki sodi par izdarītiem noziedzīgiem nodarījumiem, galīgais sods /pers. E/ šajā kriminālprocesā nosakāms pēc noziedzīgo nodarījumu kopības saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu.

Tiesas kolēģija atzīst, ka, nosakot galīgo sodu, ir piemērojama daļēja sodu saskaitīšana, kas ir labvēlīgāks sodu saskatīšanas princips un ir atbilstošs Krimināllikuma 50.panta trešajai daļai, jo /pers. E/ izdarītais noziedzīgais nodarījums šajā kriminālprocesā ir smags noziegums. Šāda sodu saskaitīšanas nosacījuma piemērošana atbilst Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta un Krimināllietu tiesu palātas tiesnešu kopsapulces 2008.gada 1.jūlija lēmuma 31.punktā ietvertajai rekomendācijai par piespriesto sodu daļēju saskaitīšanu vispārējos gadījumos, nosakot apsūdzētajiem sodu par vairākiem noziedzīgiem nodarījumiem.

Tiesas kolēģija nekonstatē īpašus apstākļus, kas būtu par pamatu galīgo sodu noteikt, piemērojot apsūdzētajam nelabvēlīgāko likumā paredzēto sodu saskaitīšanas principu.

Vienlaicīgi konstatējams, ka pirmās instances tiesa /pers. E/ soda terminā ieskaitījusi aizturēšanā pavadīto laiku no 2015.gada 9.decembra līdz 2015.gada 11.decembrim, nepamatoti tās rēķinot kā 24 piespiedu darba stundas, tādējādi nav ievērojusi Krimināllikuma 52.panta pirmās daļas 2.punkta prasības, kas noteic, ka, saskaitot sodus par vairākiem noziedzīgiem nodarījumiem vienā spriedumā vai pēc vairākiem spriedumiem, brīvības atņemšanas soda viena diena atbilst astoņām piespiedu darba stundām.

Tiesas kolēģija ņem vērā, ka prokurora protests par spriedumu šajā daļā nav iesniegts, apelācijas instances tiesai nav tiesību pasliktināt apsūdzētā stāvokli, tādējādi aizturēšanā pavadītā laika aprēķinātās piespiedu darba stundas nosaka tādā apmērā, kā to noteica pirmās instances tiesa, neskatoties uz to, ka piespiedu darbu apjoms bija nosakāms 16 stundu apmērā.

Pārējā daļā pirmās instances tiesas spriedums atstājams negrozīts, jo jautājumi, kas tiesai bija izlemjami par drošības līdzekli un lietiskajiem pierādījumiem, ir pareizi izspriesti.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 563. un 568.pantu Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija

n o s p r i e d a

Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2017.gada 3.maija spriedumu atcelt daļā par /pers. E/ notiesāšanu par Krimināllikuma 270.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu, ka arī daļā par galīgā soda noteikšanu viņam.

/pers. E/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 269.panta pirmajā daļā un sodīt ar piespiedu darbu uz 280 (divi simti astoņdesmit) stundām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, daļēji saskaitot ar sodu, kas noteikts ar 2017.gada 7.aprīļa Narkotiku nelikumīgas aprites noziegumu izmeklēšanas prokuratūras prokurores priekšrakstu par sodu, /pers. E/ galīgo sodu noteikt ? piespiedu darbs uz 360 (trīs simti sešdesmit) stundām un probācijas uzraudzība uz 1 (vienu) gadu.

Pārējā daļā pirmās instances tiesas spriedumu atstāt negrozītu.

Nolēmumu var pārsūdzēt 10 dienu laikā no tā pieejamības dienas kasācijas kārtībā Augstākās tiesas Krimināllietu departamentā Kriminālprocesa likuma 574. un 575.pantā paredzētajos gadījumos, iesniedzot sūdzību vai protestu Rīgas apgabaltiesā.

Pilns nolēmums pieejams 2018.gada 8.martā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese I.L.Zemīte

Tiesnese B.Būmeistere

Tiesnesis A.Uminskis